

LES DRETES I ELS DRETS: LA QÜESTIÓ LGTBIQ+

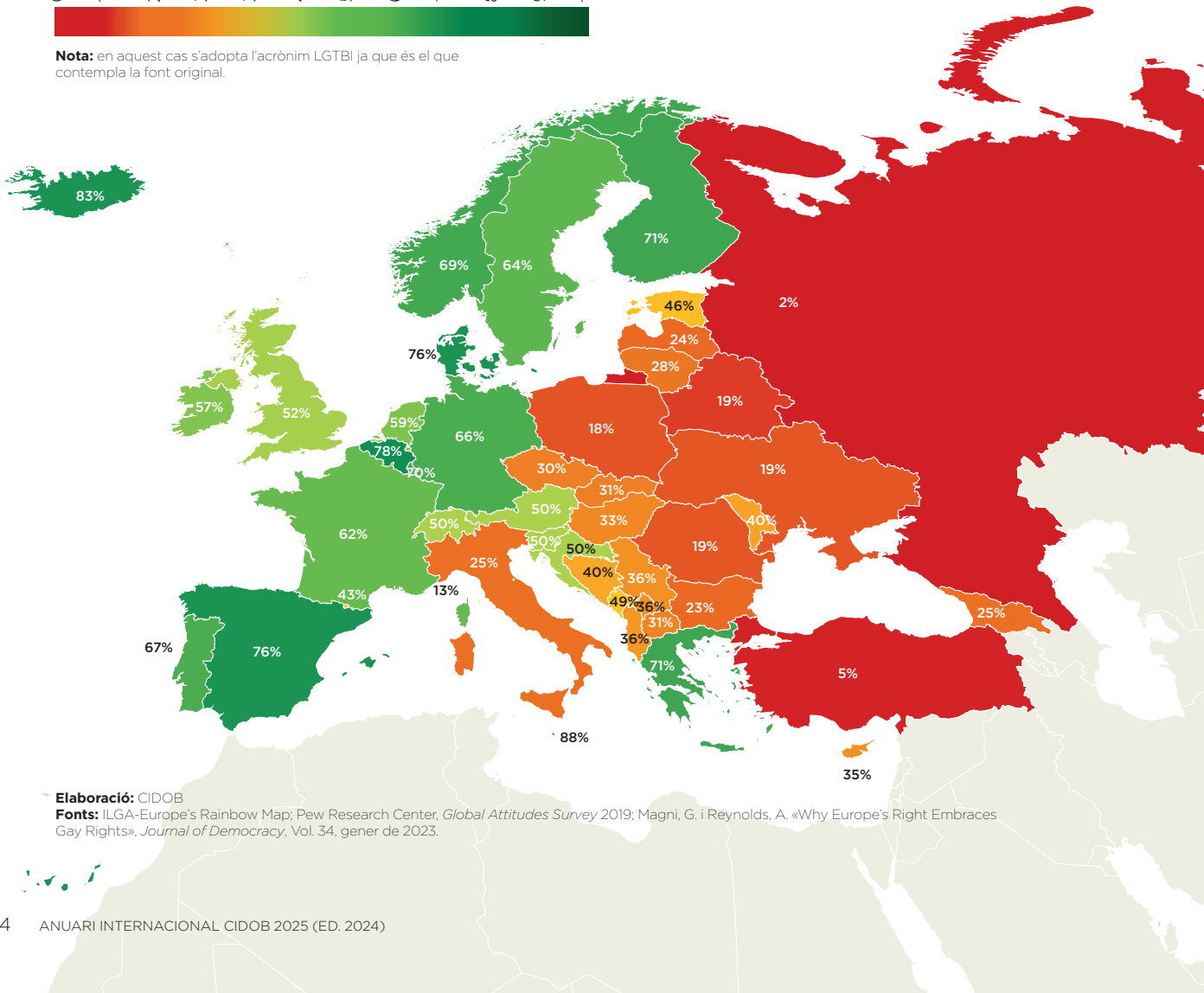
Una de les transformacions socials més importants de les darreres dècades ha estat l'avenç en la igualtat de drets de les persones LGTBIQ+ a molts indrets del món. El matrimoni entre persones del mateix sexe ha passat a ser legal a 33 països. No obstant això, l'homosexualitat segueix sent delicta a 69 països, en 11 dels quals està penada amb la mort. És més, a països com Rússia o en algunes parts del Carib la situació és més perillosa avui que fa vint anys. La qüestió dels drets LGTBIQ+ és un dels cavalls de batalla entre progressistes i conservadors, i també de la dreta radical. Tanmateix, la dreta radical no mostra una posició homogènia al respecte, ja que en alguns països s'oposa frontalment a aquest tipus de drets, mentre que en altres els defensa rotundament. És, per tant, una més de les fractures que divideixen Europa i, també, la dreta radical.

PANORAMA DELS DRETS DE LES PERSONES LGTBIQ+ A EUROPA: L'ÍNDEX ARC DE SANT MARTÍ (2024)

El mapa mostra un valor percentual que va de 0 (discriminació i greus violacions de drets humans) a 100 (igualtat i respecte total als drets humans) per a cadascun dels 49 països europeus analitzats. Aquest valor sorgeix de l'anàlisi de l'impacte de les polítiques sobre els drets de la comunitat LGTBIQ+, sobre la base de 7 categories: igualtat i no-discriminació, família, delictes i discursos d'odi, reconeixement del gènere legal, integritat de la intersexualitat corporal, espai en la societat civil i asil. Per a més informació i accés a les dades completes, vegeu <https://rainbowmap.ilga-europe.org>.

Nota: en aquest cas s'adopta l'acrònim LGTBI ja que és el que contempla la font original.

Elaboració: CIDOB

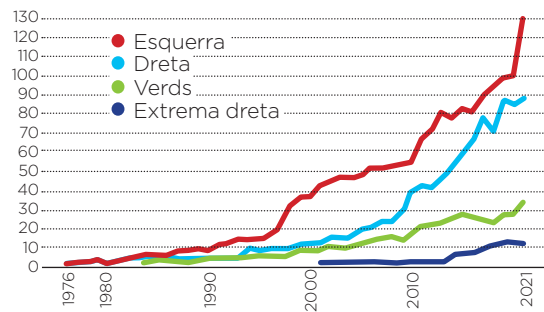
Fonts: ILGA-Europe's Rainbow Map; Pew Research Center, *Global Attitudes Survey* 2019; Magni, G. i Reynolds, A. «Why Europe's Right Embraces Gay Rights». *Journal of Democracy*, Vol. 34, gener de 2023.

EL FACTOR RELIGIÓS COMPTA

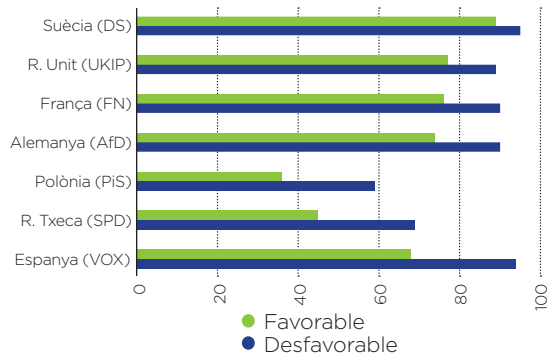
En les dues darreres dècades, molts partits de la dreta han variat la seva posició respecte als drets de la comunitat LGTBIQ+. En el cas del centre dreta, aquest fet s'ha degut al procés de relativa laïcització dels seus electors, que han avantposat l'argumentari conservador al religiós. D'aquesta manera, el centre dreta ha buscat presentar-se com a opció política moderna i compromesa amb les llibertats. Aquest fet s'ha traslladat també als seus lideratges i càrrecs electes, amb diversos exemples de líders de la dreta radical que han declarat obertament la seva homosexualitat, com fou el cas de Pym Fortuyn (als Països Baixos) o d'Alice Weidel, actual presidenta d'Alternativa per Alemanya (AfD). En el cas de l'extrema dreta, de nou el factor religiós és clau. Als països on els drets de la comunitat LGTBIQ+ estan consolidats (nòrdics i nord-est d'Europa), el nacionalisme cultural utilitza la defensa d'aquest drets en oposició a valors religiosos percebuts com a forans (en particular, l'islam), que tenen més a veure amb el discurs d'oposició a la immigració. El cas oposat es dona als països on la dreta radical i les autoritats religioses s'alimenten mútuament, com Polònia o Hongria, i on la «ideologia LGTBIQ+» és percebuda com una imposició forana (de la UE), que posa en perill els valors tradicionals de la nació i la família.

EVOLUCIÓ DEL NOMBRE DE PARLAMENTARIS OBERTAMENT HOMOSEXUALS, SEGONS L'OPCIÓ POLÍTICA (1976-2021)

Nota: dades relatives a 33 països de l'OCDE, més Liechtenstein, Malta i el Parlament Europeu.

% DE PERSONES QUE AFIRMA QUE L'HOMOSEXUALITAT SÍ QUE HAURIA DE SER ACCEPTADA SOCIALMENT, SEGONS LA PERCEPCIÓ FAVORABLE O DESFAVORABLE DE LA DRETA RADICAL (2019)

VARIACIÓ DEL VALOR DE L'ÍNDEX ARC DE SANT MARTÍ (2019 i 2024)

